

Artista: Peter Paul Rubens (1577 Siegen- 1640 Ambers).

Títol: La caça de Diana.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1616.

Època: segle XVII, Barroc, escola flamenca.

Museu: Museo del Prado, Madrid.

Instrument: trompa de caça (aeròfon).

Comentaris: la trompa és un instrument de vent metall enrotllat sobre si mateix i progressivament més ample del pavelló. N'hi havia diversos models que diferien pel diàmetre i pel nombre de voltes del tub; el més normal és que tinguin tres voltes com la que ens mostra la pintura. Modificant la pressió dels llavis produeix sons harmònics naturals; no fa totes les notes de l'escala ja que no té forats ni vàlvules.

El nom de la trompa ve del grec "strombós", que significa cargol marí, del qual podria derivar aquest instrument. Però el més probable és que vingui dels corns de caça (fets de metall), i en intentar fer-los més potents el tub es va haver d'allargar. Així van sorgir les primeres trompes naturals de tub enrotllat en espiral i circular. Fou en el segle XVII quan aparegué a França la gran trompa de caça de la qual deriva la trompa actual. Dins els concerts, el primer lloc on es va introduir fou a l'òpera, però el seu ús es limitava a escenes que parodiaven caceres. Cap al 1760 Anton Joseph Hampel va descobrir que introduint la mà dreta dins el pavelló era possible fer una nova sèrie harmònica addicional, cosa que ampliava les possibilitats sonores de l'instrument que, provist de tubs de recanvi (per fer diferents tons), formà part de l'orquestra, com en tenim exemples en els quatre concerts per a trompa natural de W.A. Mozart (1756-1791). La trompa de vàlvules, derivada de la de caça (natural), aparegué el segle XIX.